

Byltén 2

Předsednictva První Pražské Pedagogické Pivní Peruti
Ročník V/2 **6. prosince 1999** **5 Kč**

Vážený čtenáři,

právě se Ti dostává do rukou již druhý letošní Byltén, který se Ti, jak doufáme, bude líbit minimálně tak, jako ten první. Opět oko tvé uzří řádky, jež ho svým obsahem pohladí i pobaví a i čtenář nostalgik si přijde na své při vzpomínkách na akce, jichž se účastnil.

Tento nový Byltén jest posledním ohlédnutím za akcemi, pařbami a exkurzemi konanými v školním roce 1998/99, neb ten následující (v pořadí třetí) by měl již opěvovat akce roku následujícího.

Nuž tedy, usedni čtenáři a nenech se rušit ničím než dalším zlatavým mokem, jenž je nesporně elegantním doplňkem tomuto dílku vpravdě hodnotnému.

Hezké a spokojené počteníčko spolu s přáním všeho nejlepšího do blížícího se Milénia Ti přeje

Redakce

Z OBSAHU

Pod křídly perutě

2 Slovo má náčelník

3 HeparMemorial je mrtev, at' žije HeparMemorial!

5 Mamlasiáda podruhé

Z českých sudů a hájů

9 Měšťanský pivovar...

10 Krátce ze života piva

Kam peři nedolétne

11 Titanic by záviděl, aneb aneb čtvrtek třináctého na raftu....

11 Brdy 99

13 Chlastáme se Slovany(II), aneb jak se chlastá v Polsku

15 Kuřáci pozor!

16 At' žije Mikuláš

Příloha de Byltén

I Pivo diabolico

III Žensko-mužský slovník

IV TV Hroba

Slovo má náčelník

Vážení pivaři a pivomilové,

Když jsem byl na inauguraci Náčelníka P P P P P oblečen v slavnostní roucho a do ruky mi byl vložen posvátný meč coby insignie tohoto úřadu, vzpomněl jsem si na jedno říjnové dopoledne mého 1. ročníku, kdy jsem potkal studenta známého jen od vidění. Tenkrát slovo dalo slovo a já jsem se tak ocitl v daném termínu na daném místě – v hospodě U Karla IV. Tak jsem poprvé mohl nepatrně poodhrnout roušku tajemství a bájí, které se mezi prváky (a nejen tam) šířily o jakési pivní peruti, kterou mají dějepisáři. Nejprve jsem spíše jen tak pokukoval a usrkával pivo, ale dlouho to netrvalo. Nebyl totiž vůbec žádný problém se do družné společnosti „starších kolegů„ zapojit. Z mé první akce, kde byla drtivá většina současných Otců (matek) zakladatelů, jsem odcházel s dobrými pocity, které mě nikdy zatím na akcích Pětipěčka neopustily.

Nemyslím si, že „Zlatý věk už byl“, ale že trvá a čeká i na nás. Záleží ovšem především na tom, jestli o něj budeme vůbec stát. Ti, kteří toto vše rozjeli, nebo se postupně zapojovali, již svou práci povětšinou odvedli. A prací nyní nemyslím právě pití piva, (i když i to dá někdy fušku), ale vytváření podmínek pro dobrou zábavu a dobré pocity těch ostatních. Proto chápu i částečné obavy předchozího náčelníka, jehož pravé indiánské jméno se do naší řeči překládá jako „Ten, který se na skok vrátil ke svým rudým bratrům.“ Já ale věřím, že nedovolíme vůbec zpochybnit, natož narušit kontinuitu toho, co nám bylo svěřeno, a že dokážeme jednou i my předat našim nástupcům „něco“, co má jméno, význam a za něco stojí. V tomto úsilí ale spoléhám hlavně na vaši pomoc, ochotu, podporu, i na to, že nebude-li pro naši „velkou rodinu přátel piva a srandy“ (jak se o tom zmiňoval Náčelník v minulém čísle) stačit stůl jeden, přidáme druhý.

V závěru bych chtěl ještě jednou poděkovat všem, se kterými jsem si mohl někdy v pětipěčku připít, těším se na všechny ty, kteří mi to ještě umožní a hlavně děkuji oběma předcházejícím Náčelníkům Tomášovi a Františkovi. Doufám, že nezklamou ani je ani vás, neboť bych byl rád, kdyby se o pětipěčku mohlo tvrdit, že je v dobrých rukou Náčelníka Miroslava.

Miroslav Houska

HEPARMEMORIAL je mrtev, at' žije HEPARMEMORIAL!

K poslednímu pivnímu putování za hledáním vlastních možností se v sobotu 8. května 1999 sešlo na „hlaváku“ jen několik srdnatých borců, kteří ještě mohli hazardovat se svým pevným zdravím, nebo naopak už neměli co dávat v sázku. Ti druzí již tradičně tvořili drtivou většinu podezřelých výpravy. Po nesmělém rozjezdu u stánku na dotčeném nádraží (pivo zajistila fa Škopek), doprovázeném nejrozličnějšími projevy závisti ze strany místních notorických neplatičů daní a pojištění, se členové expedice nalodili s nezbytnou baterií lahvového piva do vlaku, který se posunem připomínajícím liknavý pohyb Egona Lánského šoural směrem k Turnovu; neovladatelnou slintavostí potřísněné jízdenky platily do stanice Chotětov, vísky, jež se sluní na mapě právě díky trati Praha – Turnov. Příjít do Benátek nad Jizerou od západu byla totiž poslední možnost, jak se do této Mekky opilců bez hrozby opakování dostat (od jihu se šlo do Benátek z Podolánky přes Brandýs,

od východu z Lysé nad Labem a ze severu z Mladé Boleslavi; jedenkrát se memoriál konal dokonce jen ve vlastních Benátkách, přeplněných lákadly pivařů, a taky to stačilo). Rychlost podobná mobilnosti zmíněného ex/ministra poskytla nečekanou výhodu – 20 minut občerstvování v Lokobaru ve stanici Všetaty. Zvlášť inteligentní tah ČD se však záhy ukázal jako méně geniální, neboť Jirku Hesse stál kromě zanedbatelného množství mozkových buněk důležitou část oděvu, což se v sychravém počasí později ukázalo jako nejcitelnější ztráta. I Majkl měl co dělat, aby ve vlaku uchránil před sebrankou rozdováděných „přátel“ své svršky. Byly mu n á s i l n ě s u n d á n y , o d h o z e n y , p o š l a p á n y , zneuctěny, jejich majitel potupně vržen k nohám otlé průvodčí, které se mimo jiné velice zamlouval náš plán spojit nezřízené pití s turistikou po jejím rodném kraji, aby mu nakonec byly navraceny v téměř totožném stavu (jen obě nohavice po tomto likvidačním zásahu připomínaly, lépe řečeno převyšovaly, stav oděvu výše zmíněných neplatičů daní).

Cesta vlakem tak proběhla, především díky benevolenci tělnaté průvodčí, které snad i někdo řekl, že jí to dnes moc a moc sluší, celkem bez problémů a před chotětovským nádražím nás měla čekat příslibená hospoda U Mnicha, kde jsme měli být uvítáni pivem, bramboračkou, sekanou a podobnými laskominkami. Zůstalo jen u slintání, neboť bodrý výčepní zapomněl svou hospodu otevřít, ačkoli před vchodem svítil křídou napsaný nápis 8. 5. otevřeno od 10.00. Jeden z přítomných si okamžitě do svého pivního pasu poznamenal: „*Ten č.... se na nás vys... !!!*“ (Uznejte sami, že citát bylo nutno poněkud zamlžit.) Ani Na Radnici zpočátku pšenka nekvetla, ale ze strachu před demolicí rodné vísky nakonec hospodská otevřela a nabízeným sortimentem mile překvapila: desítka, dvanáctka, korbáčky. Jen málokdo měl méně než 5 dvanáctek, a tak se mohlo jít s pocitem sebeuspokojení (nebo snad sebeukojení?) o vesnici a hospodu dál. Ďábel voda ale přichystal vlezly déšť, což neocenil nejen Jirka Hess, a proto došlo na autostop. Ten zavínil, že se do další putyky ve Zdětíně U Doušů dobelhali jen Roman, Sluníčko, Ticiján a Jirka Hess (ne snad že by je pro jejich zjev nechtěl nikdo vzít), který ještě stihl dobrosrdečnému dopravci shodit z valníčku půl fůry přesypaného písku. Hospodský Papoušek sice nečekal v dopoledních hodinách návštěvu, ale byl jí nepochybně potěšen, neboť se o promoklé trosky staral jako o vlastní: pivečko, ďábelsky ostré klobásky, a tudíž i mnoho dalších piveček. Zbytek mohl jen litovat, že byl dovezen rovnou do Benátek, ale U Vola jim prý také bylo hezky.

Všichni znavení poutníci se tedy sešli až na fotbalovém zápase Benátky – Sedlčany, který sliboval napínavou podívanou. Vzhledem k prohře domácích 0:5 se napínává podívaná odehrála pouze v řadách našich přiopilých chodců, v jejichž řadách se neobratným, jenže nečekaně rychlým, zásahem gynekologa amatéra zrodily nesmiřitelné skupiny fanoušků klubů dvou středočeských městeček. Především díky nepřipravenosti benáteckých pořadatelů mohlo dojít k řádění opilých fans a jejich následnému střetu (Bazaly či Letná se mohly červnat). Orthodox Benátek fans se nechali vyprovokovat k bitce se Sedltschan Hooligans a už nepomohl ani ostrý pohled obstarožního benáteckého pořadatele, který už se stejně na víc nezmůže. Konflikt mezi rozvášněnými fanoušky, okořeněný mlhou dýmovnic a rachotem děl-buchů, si vyžádal rukáv od Šišovy košile a bezpočet rozlitých pív. I tak se ale návštěva benáteckého stadionu stala vítaným přínosem do pokladny paní Skrčené, místní hospodské, která jistě uvítala stále ještě neutuchající chuť našich poutníků na pivo. Zklidnění vášní ovšem přinesla až osvědčená hospoda U Srba, ...nebo možná přinesla, ...nebo snad nepřinesla? O dalších událostech tohoto dne může totiž pisatel těchto pomluv díky obecné tělesné i duševní opotřebovanosti, zaviněné neidentifikovatelným množstvím vypitých pív, prohlásit stručné, nýbrž výstižné: „*Brnk!*“

Roman F.

MAMLASIÁDA podruhé

Absolventské exkurze se, jak se zdá, pomalu stávají neopominutelnou součástí pivního kalendáře PPPPP. Přesvědčila o tom exkurze, konaná ve dnech 19. - 23. srpna 1999, během níž jsme se pohybovali především v Lužických horách, která ovšem směřovala také do přilehlých oblastí Českosaského Švýcarska, Českého středohoří a k našim severním sousedům.

Na rozdíl od podobné akce konané loni se organizace ujal čerstvý univerzitní pedagog, člen milené KDDD Pedf UK, bytost alkoholickým dýchánkům tělem i duší oddaná, Mgr. Roman Ferstl. Díky této volbě byla jednoznačně určena náplň exkurze. Jistě ne náhodou se v itineráři objevily jen dvě pěší procházky a přibyla neočekávaná atrakce - prase. Původně hlasitě inzerovaný záměr sice nebyl do důsledku realizován (místo očekávaného do chrupava opečeného tučného všežravce jsme se dočkali jen jeho grilovaných součástí), nenasytní vrazi prasátek však neodešli s prázdnou.

Dalším podstatným rozdílem byla i skladba účastníků exkurze. Oproti loňské akci ji skutečně z velké části tvořili opravdoví absolventi, a to jak ti, jejichž promoce nese již starší datum, tak ti, kteří při svém "Spondeo ac policeor" ještě nedávno omdlávali v slavnostních prostorách stařícké AlmyMater.

Z autobusového nádraží Palmovka jsme vyjžděli v půl osmé ráno a jako obvykle již po prvních několika kilometrech byla zahájena plíživá likvidace alkoholických zásob, v

první fázi pochopitelně omezená jen na nesmělou ochutnávku červených vín. V mírně povznesené náladě proto proběhla prohlídka České Lípy, během níž zazněl úvodní, zároveň však jeden z nejlepších referátů, jehož autorem byl přední český Pluholog, lžináčelník Tomáš Mikeska a jehož zjevnou inspirátorkou pak klasička české historické beletrie, odbornice na voyeurismus a mistryně lehce skicované erotické drobnokresby Ludmila Vařková. Po nezbytném občerstvení jsme absolvovali ještě prohlídku bývalého augustiniánského kláštera, pro mnohé díky hlubokému spánku nevšedně osvěžující, a poté se autobusem vydali do nedalekého Sloupu na prohlídku místního skalního hradu. Již v České Lípě rozšířil řady účastníků kaplan Majkl Řezáč, toho času odborník na nestěhování skříní a nezavírání oken, jinak civil na Gymnázium Josefa Škvoreckého. Zasvěcený výklad potěšil srdce snad každého z návštěvníků, spokojen byl i tehdy již zvolna dosluhující vedoucí KDDD, jenž neopomněl hlasitě projevit souhlas s oblíbenou četbou taktéž dosluhujícího kastelána sloupského hradu. Po prohlídce autobus vyrazil do Jiřetína pod Jedlovou, kde jsme měli být ubytováni. Vzhledem k přetrvávajícímu nevýhodnému kurzu koruny k německé marce byla původně objednaná chata Růžena obsazena cizozemci a náš hostitel zajistil první dva noclehy v nedalekém hotelu Slovan. I přes tuto nečekanou komplikaci proběhla naše aklimatizace na nezvyklé prostředí relativně hladce, což potvrdilo rovněž úvodní večerní společenské setkání. Poprvé zde zazněla série vánočních

popěvků, od té doby provázející každý hromadný slavnostní přípitek.

Lehký závoj tajemství, dobrodružství a alkoholických par zahaluje i vzpomínání na ráno dne následujícího. Jistě v nich zaznívá nápěv Koubkova hitu "Vánoce, vánoce, Ježíšek přines nám dárky" jenž se nejméně osmkrát rozléhal od kiosku pod (alespoň dle některých účastníků velkolepé ranní pitky) fiktivním h r a d e m Falkenštejnem [???]. Stejně jistě se v několika málo snímcích, jež většina z nás dodnes v paměti pietně uchovává, vynořuje i různolící, usměvavá tvář s mírně nepřítomným šibalským, slabě zakaleným pohledem a slušivými modrými batůžky pod očima. Tvář velkého guru a neopravitelného milovníka hazardních sázek Františka Parkana, jenž zmíněnou alkoholickou havárii inspiroval a objednáním prvního kola "polívčiček" také fakticky způsobil. Není proto divu, že následující procházka z Krásné Lípy přes Mezní louku k Pravčické bráně byla pro část členů 5P nezdolatelná a rozhodli se strávit čas mnohem

užitečněji - degustací piv a jiných alkoholických nápojů ve všech dosažitelných občerstvovnách. Vzhledem k nepříznivým cenovým relacím byli mnozí nuceni obětovat za relativně krátký čas zábavy značné množství finančních rezerv. Majkl Řezáč se dokonce rozhodl na uhrazení útraty obětovat i své svršky, od čehož se ho již značně poddroušení kolegové marně snažili odradit. Nepochybně nejsilnější umělecký zážitek však čekal členy exkurze teprve na Pravčické bráně, jejíž prohlídku návštěvníkům zpestřoval svou bravurní hrou domorodý klávesový virtuoz. Originální podání známých odrhovaček i relativně nových hitů typu "Medvídek z Bogoty" podbarvené heboučkou kolísající fisulí umělce lze skutečně jen těžko zapomenout. Po návratu do hotelu Slovan se rozproudila živá zábava, během níž se nám podařil první husarský kousek - došel fernet. Vzápětí kaplan perutě zlikvidoval nezaplacený lístek v domnění, že je již vše uhrazeno, na hlasitý povel

neznámého dobrodince bylo proto nutno vše z velké části platit znovu.

Klíčovou postavou třetího dne exkurze byl bezesporu František Parkan. Již v autobuse přednesl zajímavý referát o rumburské vzpouře podložený citacemi pramenů - jistě s obtížemi dohledanými, opírající se však rovnou měrou (alespoň dle našeho úsudku) i o osobní vzpomínky nestora katedry. A patrně právě autorovo objektivizované vzpomínání na zralá léta dodalo referátu nevšední dynamičnost a poutavost. Po dalším referátu doc. Vlnase u rumburské lorety jsme zamířili přes hranice do nedaleké Žitavy. Před hranicemi z autobusu velký guru vystoupil a vycházkovým tempem, s úsměvem na rtech a bez pasu zamířil kolem celnice. Snad jeho účtyhodný zjev, možná naprostá suverénnost s níž do Němec vyrazil, nejspíš ovšem i trocha oněch nadpřirozených vlastností, kterými bezesporu disponuje, naprosto ochromily strážce hranic. Dodejme, že stejně elegantně absolvoval i odpolední přechod státní hranice cestou zpět. Po krátké prohlídce Žitavy doplněné referátem nového člena katedry a uzavřené posezením ve filmové hospůdce na náměstí jsme zamířili k Ojvínu, o němž přednesl referát Petr Adamovič. Po večeři byl již na chatě Růžena zahájen taneční večer, zpočátku převážně ve stylu 60. let, který bravurně organizoval tandem Majer - Mikeska. Taneční euforie zachvátila nejen přímé účastníky. Dr. Václavů se proměnil v zuřivého fotoreportéra a během několika okamžiků zlikvidoval veškerý film ve fotoaparátu lžináčelníka. Vzápětí se dožadoval filmu nového, nakonec se však musel spokojit s prázdným fo-

toaparátem, což evidentně nijak neohrozilo jeho vynikající náladu ani reportérský zápal. Neúprosný sled hitů pro všechny věkové kategorie vyvolal na improvizovaném parketu skutečné orgie, jež nepřežila nejen rozpadnuvší se židle, ale málem ani podstatně drahocennější mozkovna nejmenovaného univerzitního pedagoga. Plní nevšedních zážitků ukládali jsme se teprve v časných ranních hodinách ke kratičkému spánku.

Na následující den byl připraven pěší výlet, dle údajů publikovaných v itineráři téměř patnáctikilometrový. Pouhý pohled na mapu však usvědčil sestavovatele trasy z drobné nepřesnosti, navrhovaná túra měřila maximálně 7 km. Z tohoto důvodu připravili docenti trasu alternativní, která lépe vyhovovala zdatnějším chodcům. Po deváté hodině jsme zamířili do Jiřetína, kde se nedaleko místní cukrárny nečekaně ztratil dr. Zilynský, odtud po křížové cestě dále na vršek Jedlové hory. Z nedalekého Tolštejna, jehož dějiny přiblížil referátem kaplan Majkl, pak vedla trasa přes frekventovanou silnici lemovanou roztomilými domky s červenými lucerničkami nad vchodem na Pěnkavčí vrch. Cestou k chatě Růžena jsme se zastavili ještě v jiřetínské nádražní restauraci. Po návratu proběhlo fotbalové utkání, tentokrát bez účasti obvyklých aktérů podobných střetnutí - část pedagogů odmítla nastoupit. Vydatná večeře - zmíněné porcované ostatky nešťastného vepřika, nás dokonale připravila na poslední velkolepou večerní akci, opět pořádanou dvojicí nepřekonatelných diskžokejů. O skutečně důstojné ukončení večera a zahájení nového dne se pak postarala skupinka vytrvalců ve

složení Džordž, José "Che Guevara", Majkl a Roman Ferstl, která hrdinně zkonsumovala většinu místních zásob pepřmintového likéru.

Byl to nejspíše právě hubolep požený v časných ranních hodinách, který způsobil, že sám strůjce exkurze procitl zhruba v době, kdy většina účastníků již poslušně seděla v autobusu a očekávala brzký odjezd. Po Romanově vydatné snídani a obvyklé ranní meditaci jsme proto dorazili do Děčína s hodinovým zpožděním. Rozvážně jsme vystoupali k místnímu zámku. Srpnové sluníčko při úvodních slovech přednášejících pražilo do nepoužitelně malátných mozků a teprve návštěva stinné konírny, notně poznamenané přechodným pobytem hrdinné sovětské armády, uvedla alespoň zlomek z naslouchajících tragédů do provozuschopného stavu. Snad jen organizátor exkurze projevoval po celou dobu prohlídky skutečně badatelský zájem a průvodce stíhal otázkami téměř odborně fundovanými, často se zaplétajíc do sporů o raných dějinách lokality. Docent Čornej, zcela uchvácen sbírkou loutek profesora Knížáka, do knihy návštěvníků dojatě vyzpíval svou odvěkou lásku ke kašpárkovi pana profesora, čímž naprosto nečekaně pobouřil domorodého průvodce a dle mínění odborníků těžce pohaněl adorovanou pohádkovou postavu. Se značným zpožděním jsme pak vyrazili do Litoměřic, kde byl zajištěn oběd v místním hostinci U Kalicha. Podávaná specialita - "sýrový špíz", zaskočila naprostou většinu přišedších gurmánů. Překvapivá kombinace ztuhlého sýru, nepoživatelného salámu, syrové cibule, neoddělitelné špejle, rozvařených

brambor a nekonečného čekání na nechytatelnou obsluhu jasně vyvolávala vzpomínky na doby nedávno minulé. "Vydatně" nakrmeni jsme pak spěchali do rozpáleného autobusu a zamířili k Hanžborku. Procházka na vrch Klapý a překrásná vyhlídka na Lužické hory, České středohoří, k požehnanému kraji žateckému a rakovnickému usmířila většinu kverulantů. Ti, kteří protestovali i nadále, byli vzápětí razantně zpacifikováni lounskou dvanáctkou, podávanou v místní restauraci za neuvěřitelných pět korun. Cesta k domovu se, jak již bývá tradicí, zcela očekávaně proměnila v nekompromisní likvidaci všeho, co teče a obsahuje alespoň stopové množství alkoholu. Po vyřízení nezbytných záležitostí (uhrazení manka, jež likvidací obsahu pivních sudů na Růžence vzniklo) ohlásila Pepa Kočišová roztřeseným hlasem plán na absolventskou exkurzi pro příští rok. Definitivní a důstojný konec celé akce pak obstaral hlouček nezmarů v baru Kobra poblíž autobusového nádraží Palmovka.

T.P.

JAZYKOVÝ KOUTEK

aneb rozšiřujeme svoji slovní zásobu

Dnes němčina:

Die Operzeitung [oprcajtunk]

- operní noviny

Měšťanský pivovar přinášel slušné příjmy Čechům i Němcům

Podpisem smlouvy mezi městem a právovárečníky v roce 1795 nastala nová etapa pivovarnictví v Českých Budějovicích. I když zpočátku to vypadalo pro nové majitele velmi špatně. Především se množily stížnosti na kvalitu piva. I když měšťané urychleně vyměnili sládka, přidal se ke kritikům i magistrát, kterému vedle nevalné chuti piva vadily především snížené výnosy. Až teprve po čase se ukázalo, že za zhoršenou kvalitou stála většina nepocitivých budějovických šenkýřů, kteří si řekli, že vodou pančované pivo můžou nějaký čas s úspěchem svádět na nezkušené majitele pivovaru. Začátkem 19. století se produkce i kvalita piva stabilizovala a jen pro zajímavost například v roce 1805 činil celkový výstav 6798 sudů. Z tohoto počtu bylo ve městě vyčerpováno 5099 sudů, Rudolfovští vypili 501 sud, poddanské vesnice zkonsumovaly dohromady 475 sudů. Vojenská posádka za účelem "výcviku" zužitkovala 207 sudů a veškeré duchovenstvo ve městě vypilo 97 sudů. Na povinné deputáty bylo určeno 74 sudů a tak bychom mohli pokračovat dál. Celkové příjmy v té době činily přes 131 tisíc zlatých. Když byla v roce 1815 dokončena přístavba již nevyhovujícího malého pivovaru, přišla zhruba na 70 tisíc zlatých. Právovárečníci pokračovali ve chvalyhodných krocích svého dávného předchůdce měšťana Zachariáše, který zbohatl na vaření piva a někdy kolem roku 1300 na své náklady nechal postavit špitál pro chudé. Právovárečníci nyní podporovali školství, vykupovali pro ně budovy, platili učitele, postavili chu-

dobinec a nemocnici poblíž dnešní hlavní pošty, stejně tak i budovu Ferdinandových kasáren na Mariánském náměstí. Paradoxně tato jistě nadmíru prospěšná činnost právovárečníky neustále finančně vyčerpávala, a tak nezbývalo než myšlenku na vybudování nového měšťanského pivovaru stále odkládat. Drobné rekonstrukce obou pivovarů však nemohly splnit očekávání, a tak i přes nemalou zadluženost se právovárečníci v roce 1847 přece jen rozhodli začít alespoň s výstavbou potřebného lednicového sklepa. Pro tento účel byly vybrány pozemky na Lineckém předměstí těsně sousedící s řekou Malší. Tím byl konečně položen základ k postupnému budování moderního velkopivovaru. Další důležitý krok pak byl učiněn v roce 1851, když byli vysláni na zkušenou do Vídně do tamních pivovarů takzvaného bavorského typu známý budějovický stavitel Josef Sandner a sládek Josef Arnold. Výsledek jejich cesty na sebe nenechal dlouho čekat, protože již 17. října 1852 byla dokončena stavba, která konečně umožňovala moderní způsob spodního kvašení. Šlo o pokrokovou technologii, která vycházela z ověřených vědeckých poznatků oboru kvasné chemie. Nemalá investice se vyplatila, protože už příští rok přinesla odbyt vyšší o celých 11 procent. Ve velkém pivovaru se pivo vařilo ještě do roku 1856, ale potom oba původní pivovary sloužily již jen jako pomocné provozy na výrobu sladu a podobně. Novostavba pivovaru by docela dobře a rychle pokračovala dál, nebýt nepříjemného zjištění, že dlouholetý správce pivovaru A. Rohrwöckh nečekaně zmizel a s ním i téměř 40 tisíc zlatých. Právovárečníkům se po této nemilé příhodě už moc nechtělo investovat, ale nakonec v prosinci roku 1871 byla dokončena i poslední důležitá stavba - velká sladovna, a tím se

veškerá výroba už definitivně sjednotila do nového pivovaru. Nutno ještě připomenout zdánlivě podružné, ale pro pivovar velmi důležité ujednání s městskou radou. Právovárečníci postoupili městu jakousi kůlnu v prostoru bývalé chmelnice na Lineckém předměstí a výměnou získali právo bez omezení a kdykoliv těžit přírodní led na řekách Malši a Vltavě. Nový pivovar prosperoval a nutno poznamenat, že 387 německých a českých právovárečníků mělo ze svých ročních podílů z pivovarského zisku velmi slušný a nezanedbatelný příjem.

P. HOFFMANN (*MF DNES*, 3.11.)

PIVNÍ POKLAD

Jim Phillips se věnuje sportovnímu potápění již na tři desítky let, nyní ve svých jedenapadesáti uvažoval o tom, že svého koníčka již zanechá. Prý je příliš drahou záležitostí. Teď si to rozmyslel, protože našel poklad. Dokonce pivní! Rodák z waleského města Swansea objevil na dně starou plachetnici, z jejího vraku vytáhl na hladinu osm lahví. Jednu vypil a moc mu obsah chutnal. Sedm dalších nechal raději vydražit. Dobře udělal, za pivo staré 105 let utřil, v přepočtu na české koruny, něco přes půl milionu. (*Sport*, 30.10.1999)

V Trutnově o sto piv

Trutnov - Rozpoznat osmnáct druhů piva od šestnácti tuzemských pivovarů měli za úkol účastníci letošního ročníku degustátorské soutěže *Pivtest*. Soutěž proběhla ve zdejší restauraci Na Nivách. Pětice nejúspěšnějších soutěžících spolehlivě rozpoznala shodný počet pěti z osmnácti druhů piva. Do-
provedné soutěže tvořilo mj. držení

tupláku na čas, kde nejlepší dosáhl času 10,3 minuty, nebo tříčlenná a pětičlenná pivní štafeta. (*Právo*, 30.11.)

Svijanský pivovar začal vyrábět tmavou třináctku

S v i j a n y - Půl roku vyvíjeli ve Svijanském pivovaru chu•ovou podobu tmavého třináctistupňového piva, jež nyní přichází na trh. "Jmenuje se *Svijanská kněžna* a je to speciální výrobek, tak jako všechna černá piva," uvedl obchodní ředitel pivovaru P. Menšík. "Myslím si, že osloví každého. Ženy, jež tradičně dávají černému pivu přednost, muže, kteří toho moc nevypijí, ale i klasické pivaře." Žádné lámání rekordů prodejnosti však od Svijanské kněžny v pivovaru neočekávají. "Není to výrobek, který ovládne trh. Určitě ho ale zpestří. Třeba se tmavé pivo, coby tradiční pití, objeví i na vánočním stole," řekl Menšík. Kněžna na trhu nahradí dosavadní tmavou desítku Svijanský karamel. "Síla piva u lidí až tak moc nerozhoduje," sdělil Menšík. První sudy s novým pivem už pivovar rozváží do restaurací, jeho lahvová podoba se do obchodů dostane v pondělí. (*MF DNES*, 27.11.)

Rebel 2000

Havlíčkův Brod - Sládek O. Záru-
ba se pochlubil pivní novinkou, připravenou na vánoční stůl. Jedná se o pivo *Rebel 2000* (čtrnáctka), které bude vyráběno a v prodeji pouze na Vánoce a v přelomu roku. (*Noviny Vysočiny*, 29.11.)

Titanic by záviděl aneb čtvrtek třináctého na raftu... ...a pod raftem

Když jsme vás začátkem května zvali na naší raftařskou produkci k závodnímu kanálu FTVS v Tróji s příslibem kvalitní vodácké exhibice, ještě jsme netušili, jak drsnou podívanou vám ve čtvrtek 13. 5. '99 nabídneme. Kdybychom totiž bývali věděli, že se naše spanilá jízda v samotném závěru změnila v nácvík záchrany plovoucích vodáků a jejich materiálu z ledové vody, předem bychom vám to oznámili. V takovém případě by jistě účast diváků z řad akademiků Pedf UK byla mnohem větší.

Nedbajíce varovných znamení - hrůzných nočních příznaků, nefungujícího budíku, špatně padnoucích kontaktních čoček a poplatku 50 Kč do kasy FTVS za osobu na člunu - postavila se naše smíšená posádka složená ze čtyřech osměřených a neohrožených jezdců (Dan T., Bára K., Vláďa B. a Jiřinka M.) na start osudné jízdy. Mezitím, než jsme dopravili nafukovací člun na samotný začátek závodního kanálu, zvětšila se fronta čekající na jeden z pěti poskytnutých raftů (každý pro 4 osoby) zhruba o polovinu (tj. stálo v ní asi 140 osob). Proto jsme se rozhodli, že si naší jízdu trochu zpestříme. První část jízdy byla vynikající. Vychutnávali jsme si mohutné peřeje a celkem zdatně jsme si vyjeli několik vracáků. Avšak ne nadarmo se říká, že v nejlepším se má přestat. Osud našeho člunu se rozhodl na poslední vlně. Ona tedy vlastně úplně poslední nebyla. Zatímco jsme si vyjížděli vracák domněle poslední vlny, opravdová poslední vlna, která nebyla po proudu vidět, převrátila

přes bok náš nebohý člun, jako když tornádo v Americe převrací domy a lokomotivy. Po tomto efektním, leč však neplánovaném prvku naší jízdy jsme byli nuceni operativně zařadit do programu číslo „záchrana osob z divoké vody“. S neskryvanou sebechválou lze prohlásit, že toto číslo se nám nadmíru povedlo. Než jsme dorazili do cíle, člun se nám podařilo otočit zpět dnem dolů a všichni jsme se usadili znovu na svá místa. Na břehu jsme se celkem rychle shodli na tom, že by to pro tentokrát stačilo. A pomalu jsme se vydali na cestu do nemocnice Na Bulovce, kde Báře zašili rozříznuté chodidlo.

Věnováno všem vodákům, kteří si letos na kanálu FTVS v Tróji způsobili hlubší tržnou ránu. (V období květen - září: čtyři osoby.)

D.D.T.

Brdy 99

Zpráva z tisku

17. - 21. 9 1999 skupina studentů a profesorského sboru KDDD na PedF UK úspěšně a beze ztrát na životech absolvovala zářijovou exkurzi.

A co na to neznámý student?

Začlo to v pátek. Ještě za svítání jsme se křepce přivítali se svěžím doktorstvem a docentstvem na Smíchově a už to jede - nejprv na Svatou Horu, kde začíná referátový maraton doc. Vlnase, který s malými přestávkami trvá až do konce exkurze, nákupy pohledů a honem

do autobusů a zas o kousek dál - Svata Dobrotivá, Míšov a odpolední procházka po Brdech cca 17 km. V cíli ve Spáleném Poříčí nás již čeká hospoda, bohužel plná a vyžraná našimi staršími kolegy, kteří již vesele oslavují blížící se příchod večera. Ubytování nás totiž čeká v takřka luxusním areálu Holubí kout s půvabným posezením pod malými lampionky. Večer začíná stárnout a nabírá bohatý kulturní

V sobotu v nekřesťanských 8:30 se posilnění vydáváme na další výpravu za poznáním. Obhlédneme městečko Mirošov a dobřívský hamr, kde se hrdinný ing. Pospíšil utkává s přírodními živly vtělenými do bucharu a rozžhaveného železa.

Poledne je opět zpestřeno trapně krátkou procházkou brdským pohořím (směšných 15 km) a zakončeno opulentním obědem v Holoubkově. Zlatým

Františkovy lázně

program - desítka, dvanáctka, červený, bílý, becher, slivka - jedno číslo lepší než druhé. Vše je proloženo jemným a inteligentním humorem pánů docentů, humorem hravým, nezákladným, taktním. Nicméně noc je rušná, pro mnohé i krušná, stejně jako ráno následujícího dne.

hřebem dnešního dne je vystoupení sv. Františka v lázni, kdy se dr. Parkan kvůli jakési sázce začíná před zraky konster-novaných studentů a nadšených studentek svlékat a posléze se nořit do kašny. Tam příjemně rozvalen doposlouchává referát kolegy Sušíra.

Po tomto vysoce kulturním (a pro většinu z nás poznávacím) zážitku nás již čekají naše věrné sroubky v Holubím koutu. Večer vypuká nefalšovaná diskoška, kde zdatný DJ Mikeska st. mixuje vše možné i nemožné. Nejroztomilejší taneček předvádí dr. Zilynskij, nejodvážnější kreace zase známý lev salónů dr. Parkan a nejrezervovanější chování ukazuje dvojice Čornej - Vlnas, která jen přihlíží z okna a směje se ostatním odvážlivcům.

I tento večer končí spíše ráno, a tak není divu, že v neděli na zámku Blatná jen tak tak klopýtáme a těžce dosedáme na staré zámecké židle a lenošky bez ohledu na jejich historickou hodnotu. Výmluvy, že tento stav je zapříčiněn špatným tlakem a změnou počasí, nebyly akceptovány, a tak se vydáváme na další túru a Zelenou Horu a Nepomuk. V domnění, že 11 km bude příjemnou procházkou, s nadšením razíme - posléze zjišťujeme, že zničující referáty doc. Vlnase nám nebezpečně ukrájí čas a túra se tudíž stává běžeckým závodem na dlouhé tratě. Z docentů stříká pot v proudech, zvláště když se snaží předběhnout skupinku nezdolných sprintujících studentek se slovy „Co není v hlavě, je v nohách“ - nakonec je předbíhají a sami mizí kdesi v dáli...

I přes dravé tempo se nepodařilo všem přijít včas, a tak pokutová žeň je tentokrát bohatá. Zúročena je již následující večer, kdy se na „mejdanu“ u Cejпка a kol. vylévá jejich víno z oken (se slovy „tyhle patoky se pít nebudou“) a nastupují vína „výhradně suchá, odrůdová, révová, jakostní, pokud možno z oblasti ... (dále viz itinerář).

V pondělí nás již očekává Zbiroh a pěší túra, tentokrát 21 km. Po zkušenostech z předchozího dne nasazujeme takové tempo, že již není opožděných, naopak, všichni přicházíme dvě hodiny před limitem, které pak s notným

přemáháním trávíme v hospodě v jednom z dalších blbých brdských městeček (Radnice), jak by řekl dr. Vlnas (tímto se omlouvám dr. Zilynskému, pokud pro něj toto označení stále ještě představuje živou ránu) a bohatě si vynahrazujeme dnešní útrapy.

Tento trend pokračuje i v Holubím koutu, kde se tentokrát koná vinná smršť - pro některé končí rychlou nevolností, pro jiné pokračuje pařbou na chatce č. 10 - nejlépe když poreferuje dr. Václavů.

V úterý, poslední den naší exkurze, nás probouzí dešť a kalné ráno. Túra na Třemšín se nese ve znamení pláštěnek a tichého pleskotu dešťových kapek, jež jsou „dócou“ nazvány poměrně eufemisticky „mrholení“ či „proměnlivé počasí“. Všichni jsme nadšení, neboť jsme opět dodrželi tradici zářijových exkurzí. Přítomnost vodníka Parkana opět nezklamala.

Po obědě v Rožmitále nás čeká už jen prohlídka březnického zámku, autobus...
...jídlo...pití...teplá postel...domov....škola....

NEznámý student

Chlastáme se Slovany (II), aneb jak se chlastá v Polsku

Polsko coby náš severovýchodní soused bývá rovněž terčem našich četných nájezdů, které se sotva kdy obejdou bez kapky tamní lihoviny, proto si redakce Byltěnu pro vás opět připravila několik důležitých informací, jejichž znalost

umožní snadno ukojit vaše žízni soužené
tělo v kraji tomto.

Základní konverzační okruhy

V hospodě

Hospoda - *Knajpa, Gospoda,
Karczma, Restauracja*

Dobrý den, chtěl bych jedno pivo -
Dzień dobry, prosze jedno piwo

Máte Plzeň - *Czy ma pan Pilsnera*

Mohu vás pozvat na skleničku -

Czy mogę pana zaprosic na drinka

At' vám slouží - *Ze by nam sie dobrze
dzialo*

Pane vrchní ještě jednu láhev - *Prosze
pana jeszce jedna butelke*

Mohu vám ještě nalít - *Czy mogę*

państwu jeszce nałac

Na zdraví -

Na zdrowie

Zaplatíme!

Zaplatím - *Prosze o rachunek*

Měl jsem ... - *Miałem...*

Kolik to je? - *Ile to wynosi?*

Zdá se mi, že jste se zmýlil v součtu.

Zdaje się, ze pan się pomilił przy liczeniu

Zatracená inflace! - *Cholerna*

inflacja!

To je pro vás - *To dla*

pana

Jdeme domů

Nashledanou - *Do widzenia, Czesk*
Kterým směrem je Praha? -

V którym kierunku jest Praga?

Další důležitá slovíčka

Pivo - *Piwo*

Jasne (světlé), Ciemne (tmavé)

Vodka - *Wódka*

(např. *Zubrowka, Wyborowa*)

Koňak - *Koniak*

Likér - *Likier*

Vrchní - *Kelner*

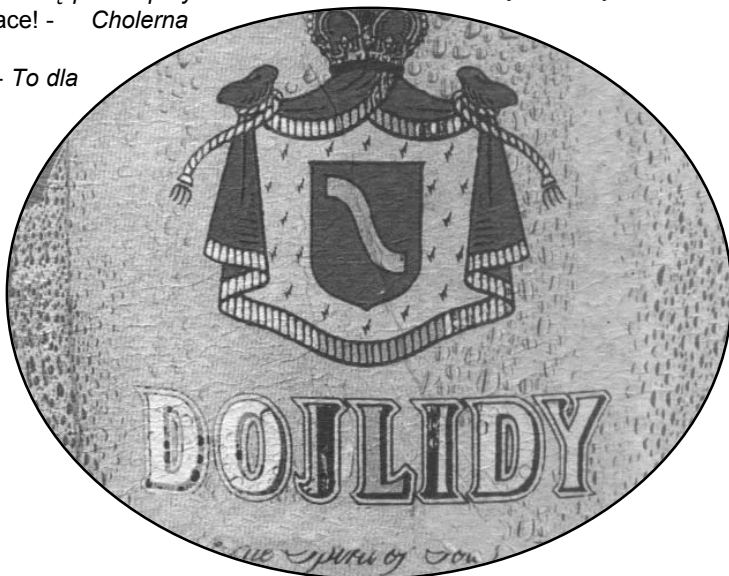
Účet - *Rachunek*

Hlavní značky pív:

*Ziwiec, Okuczim, Dojlidy, Lech, Tiskie,
Gdańskie, Strong*

Nejlepší pivo je **GDAŃSKÉ**, nejhorší
STRONG !!!!! V Polsku je daleko silnější
pivo než v Čechách, proto si dávejte po-
zor, mohlo by vás to zajímavě vytestat.
Zubrovka se pije jenom s džusem a ne-
jlépe s jablkovým

Jerzy Pokorny

Kuřáci pozor!

Podle zákona se v restauracích nesmí kouřit

V restauracích a hospodách, kde není oddělená kuřácká místnost, se podle zákona nesmí kouřit v době podávání snídaní, obědů a večeří. Z platného předpisu, podle kterého hygienici kontrolují dodržování tohoto zákazu kouření, však překvapivě vyplývá ještě jiná skutečnost. „Hygienický předpis vydaný ministerstvem zdravotnictví stanovuje, že se v restauracích nesmí kouřit po celou dobu podávání stravy,“ tvrdí Jaromír Sobotka, hlavní hygienik z Městské hygienické stanice v Praze. „V důsledku to znamená, že jestliže se ve stravovacím zařízení podává jídlo po celý den, nemělo by se tam kouřit vůbec.“ Paradoxně by se tak v mnoha restauracích v republice měl dodržovat absolutní zákaz kouření. Každému hostu však stačí, aby se rozhlédl, a zjistí, že situace je zcela jiná. „Pro náš obor je záchranou, že kontrola plnění zákona není tak důsledná,“ uvádí Sylvio Spohr, prezident Sdružení podnikatelů v pohostinství a cestovním ruchu. „Striktní dodržování zákona, tedy úplný zákaz kouření, připraví majitele restaurací o kuřáky, kteří je prakticky živí, protože tvoří převážnou část klientely, proto by byla na místě spíše tolerance. Podnikatelé by však měli stavu napomoci například vybudováním oddělených prostor, kuřáckých salonků.“ (MF Dnes, 3. 11. 1999)

Sonda do Historie

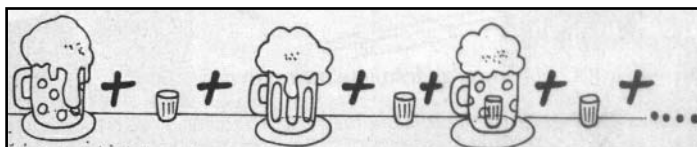

Obávám se bratře Žižko, že je naše hnutí názorově rozděleno!?

At' žije Mikuláš

Jak se připravujeme na rok 2000?

Byltén™ Předsednictva První Pražské Pedagogické Pivní Peruti vydává P P P P P. Redakční rada:

J. Tilsch, A. Šporková, P. Adamovič, T. Mikeska a další členové Předsednictva. Vychází čtvrtletně v nákladu 60 ks. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Sídlo: Poberova 4, Praha 4, Braník, tel.: 472 86 38. Grafická úprava: Jan Tilsch. Tisk: Bohumil .

Foto: kolektiv autorů a majitelů fot'áků.

Pivo diabolico

malý příspěvek pivaře-amatérského
lékaře současné medicíny

(Část obhájené habilitační práce z oboru
praktického lékařství na 2. LF UK)

Aby malým dětem rostly zoubky

Aby dětem vyrostly zoubky bez bolesti, uvařte zaječí mozek a až bude měkký rozmixujte ho společně s třetinkou kyseliny benzoové a půllitrem světlého desetistupňového piva (libovolné značky pouze však české popřípadě albánské provenience). Vzniklou hustou kaší potírejte dítěti dásně tak dlouho, až zoubky vyrazí. Je jisté a vyzkoušené, že zuby vyrostou zcela bez potíží.

Jak se léčí mor popřípadě kopřivka

Na léčení moru potřebujeme pro nemocného půl unce šťávy z tlející myši, jednu lžičku odvaru proti babímu uštknutí (H_2SO_4 , HNO_3 , DNA) a třetinku bílého kvasnicového piva Gambrinus, to mu dejte vypít. Nápoj musí být vlažný. Nemocného pořádně přikryjte, neboť se musí vyfotit (vypotit). Když se nemoc podchytí hned na začátku, nebo ve chvíli, kdy nemocný ještě není vůbec nakažen, nemocný se uzdraví. Tento recept byl často doporučován významnými autoritami v minulosti a je doporučován i dnes. (viz. Dr. A. U. Bolíto: *Using of the dark magic in the modern pharmacy*. Groznyj, C.A.R. publishing 1913.)

K čemu se používá trus malých ještěrek

Starší ženy, které chtějí být ještě pěkné a chtějí si svou krásu dlouho udržet, by měly používat masti, která je vyrobena z ještěřčího trusu a piva. Po použití masti zmizí všechny vrásky a

poškozená kůže opět dostane svou původní šedou barvu i vzhled.

Vezměte trus ještěrek, sépiovou kost, vinný kámen z piva, oškrabek z jeleního parohu a rýžovou moučku, drt'te tuto směs dlouho v hmoždíři (libovolné ráže) a pak prosejte na jemný prášek. Ten pak na noc namočte do světlého piva, do něhož jste dali něco mandlí, slimáka a květů divizny. Novou směs musíte smíchat s bílým medem a vše pak znovu rozdrtit v hmoždíři. Hotová mast se uloží do stříbrné nebo skleněné nádoby, která musí být naprosto čistá. Mastí potíráme obličej, ruce, nohy, prsa a krk. Výsledek je jedinečný, jak každá brzy pozná.

(Patentováno firmou Herbalies s.r.o.)

Léčivé vlastnosti pивní moče

Moč je horká a štiplavá tekutina nasládlé chuti. Jakkoli je odporné pít moč, je jisté - a mohu o tom každého přesvědčit, že na světě není lepšího léku. Pivní moč léčí svrab, hnisavé vředy v uších, nehojící se rány a slouží ještě k léčení mnoha dalších zdravotních obtíží, aniž by ji lidé dokázali dostatečně ocenit.

Lidské pивní výkaly

Dioscoride ve své osmé knize, Galien ve druhé a Eginette v sedmé si velice cení lidských výkalů a tvrdí, že žádný jiný lék tak nedokáže léčit krční choroby a nemoc jícnu.

Uvádím způsob, jak je jich možno použít. Mladému zdravému temperamentnímu muži dáváme tři dny jíst hrachovoovesnou kaši a k pití mu pak dáváme jen osmistupňové pivo, jinak nic jiného. Výkaly, které z něho vyjdou první den, jsou nepoužitelné. Až ty, které z něho vyjdou další dva dny se seberou a pečlivě uschovají. Potom se smísí se stejným množstvím medu a dávají se nemocnému pít nebo polykat nebo se používají jako teplé kašovitě obklady

nebo jako náplasti. Je to vysoce účinný lék.

Psí pivní trus

Zavřeme psa doma a po tři dny mu budeme dávat jedině světlý ležák. Pak sesbíráme (popřípadě slijeme) jeho trus a dáme jej do matrace či peřiny usušit. Je to výborný lék proti úplavici.

Vlíčí pivní trus

Každí ví, že vlk je kruté zvíře, které často sežere svou kořist celou i s kostmi. Když tyto kosti vybereme z jeho výkalů, dobře rozdrtíme a přidáme trochu piva, získáme výborný lék proti kolice.

Volský a kravský pivní trus

Čerstvý nebo starší volský či kravský trus zabalený do zelných listů a ohřátý v popelu, uvaříme v litru světlého piva a pak přikládáme nemocnému na tělo. Tento lék léčí ischias, smíchaný s octem pak skrofuloze, neboli zánět krčních mízních uzlin.

O pivních slinách

Pivní sliny rozlišujeme na čtyři druhy. Sliny po vypití piva - ty mají malou nebo žádnou hodnotu, sliny před vypitím piva - tyto sliny mají vysokou hodnotu, protože jsou štiplavé (užívají se jako lék proti slinitavce a vzteklině), sliny po vyblití piva - ty jsou střední hodnoty (používají se jako lék na trávicí potíže) a sliny po vyjití piva (viz. pivní moč). Navíc pivní sliny smíchané se rtutí dokáží po jediném vdechnutí vyléčit člověka napadeného morem.

Jak udělat, aby hmota ztvrdla

Šťáva z mouchy se nalije spolu s černým pivem do sklenky, pak se vezmou rozsekané a v hadříku vymačkané žížaly, a tím se natře teplá hmota, která po této šťávě ztvrdne. Ozkoušeno jest.

Jak změkčit křišťál

Vezmeme stejné množství rozžhaveného olova a křišťálu, roztlučeme ho na kameni, načež vše dáme do kotlíku, aby se to roztavilo. Vzniklou taveninu pak proplachujeme v puse, do které si nalijeme něco světlého piva. Křišťál pak zaručeně změkne a lze libovolně pomocí vodního bucharu tvarovat.

Přičarování průjmu

Ingredience: Pivo značky Nektar popřípadě Náchod podle toho zda chcete aby oběť byla postihnuta okamžitě či až na cestě domů z hospody.

Čarovací postup pro pivo Nektar: Lahvové pivo Nektar otevřte, protřepte a na slunci nechte zvětřat. Poté jej nalijte do půllitru člověka jemuž chcete ublížit, napěňte pomocí brčka a přitom proneste 3x tuto kouzelnou formuli: *Kdo vypije tento Nektar posere pak celý hektar.*

Čarovací postup pro pivo Náchod: Postup je stejný jako u předchozího piva pouze kouzelná formule zní takto: *Vypij tento Náchod, nestihneš pak záchod.*

Odčarování průjmu

Ingredience: Černá čtrnáctka Velkopopovického kozla vychlazená podávaná v tupláku a magické zaříkávadlo: *Nasračky nasračky není vůle má, když jsem na sračky tak to nejsem já.*

Kozlík Rohatej

Quiz de Bylténu

Kdy měli *“Zepelíni”* svoje první turné ve Velké Británii?

(81-4161)

Žensko-mužský výkladový slovník

Ženská čeština

Ano = Ne

Ne = Ano

Možná = Ne

Promiň = Budeš litovat

Potřebujeme = Chci

Rozhodnutí je na tobě = Správné rozhodnutí už by mělo být jasné i tobě
Dělej, jak myslíš = Později za to budeš platit

Musíme si promluvit = Potřebuji si postěžovat

Jistě, udělej to = Nechci, abys to udělal

Nejsem naštvaná = Samozřejmě, že jsem naštvaná, ty troubo!

Jsi tak....mužný = Potřebuješ oholit a páchneš potem

Jsi dnes večer tak pozorný = To opravdu myslíš pořád jenom na sex?

Bud' romantický a zhasni = Mám špeky

Ta kuchyň se sem nehodí = Chci nový dům

Chci nové záclony =a koberce a nábytek a tapety....

Pověš ten obraz sem = Ne! Pověš ho tamhle!

Slyšel jsi to? = Měla jsem pocit, že už si usnul

Miluješ mě? = Budu chtít něco drahého

Jak moc mě miluješ? = Udělala jsem něco, co se ti opravdu nebude líbit

Za minutku budu připravená = Klidně si zase zuj boty a zapni si televizi

Nemám tlustý zadek? = Řekni, že jsem krásná

Musíš se naučit komunikovat = Musíš se naučit se mnou souhlasit

Já nekřičím! = Samozřejmě, že křičím, protože je to důležité!

Odpověď na otázku „Co se děje?“:

- **Pořád to samé** = Nic

- **Nic** = Všechno

- **Všechno** = Mám předmenstruační krizi

- **Nic, opravdu** = Jenom to, že jsi kretén

Mužská čeština

Mám hlad! = Mám hlad!

Jsem unavený = Jsem unavený

Chce se mi spát = Chce se mi spát

Nechceš jít do kina? = Případně bych se s tebou rád vyspal

Můžu tě vzít na večeři? = Případně bych se s tebou rád vyspal

Můžu ti někdy zavolat? = Případně bych se s tebou rád vyspal

Nechceš se milovat? = Případně bych se s tebou rád vyspal

Hezké šaty = Pěkný výstřih

Vypadáš napjatě, já tě namasíruju = Chci tě osahávat

Co se děje? = Nevím, proč z toho děláš takovou vědu

Co se děje? = Jaké bezvýznamné psychické trauma na tebe zase přišlo?

Co se děje? = Myslím, že dnes ze sexu asi nic nebude

Miluji tě = Chci ses tebou vyspat teď hned

Taky tě miluju = No, tak jsem to řekl, tak už se snad můžeme věnovat sexu

Ano, líbí se mi tvůj nový účes = Je to stejné, jako dřív

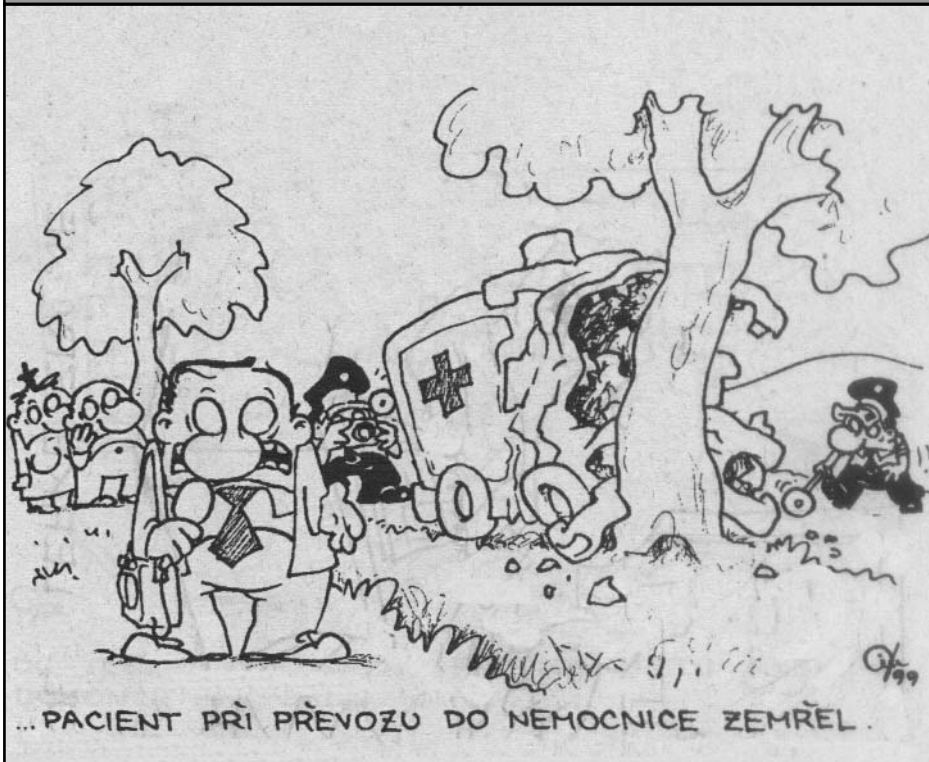
Ano, líbí se mi tvůj nový účes = Stálo to 500,- a není vidět žádný rozdíl

Promluvíme si = Snažím se tě ohromit tím, jak jsem vnímavý a možná se potom se mnou vyspíš

Muž během nákupu

- **Tohle se mi líbí víc** = Tak už si něco konečně vyber a pojď domů!

TV Hroba - Zpravodajství

Ze světa hudby

Oblíbená zahraniční skupina Rednex se na svém turné po Evropě rozhodla zavítat i do České republiky. Speciálně pro naše publikum přichází s novou skladbou s názvem „WISH YOU WERE BEER“.

Jean de Napivo

Pro naše nejmenší

Oblíbený autor dětských publikací Bohumil Říha se rozhodl obohatit letošní předvánoční knižní nabídku novým titulem, který volně navazuje na autorovu úspěšnou předchozí knihu, známou nám mnohým čtenářům z jejich dětství. Dílo, pojednávající o dětech v nemocničním prostředí, by se mělo na našich pultech objevit pod výmluvným názvem **HONZÍKOVA CYSTA**.

Jean de Napivo